

ಉಚ್ಚದ ಕೊಂಟರುಗಳ ಮುಂದೆ ಪರ ಉರುಗಳಿಂದ ಬಂದವರು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಜನತಾ ದರ್ಶನದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಉರ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸರು ಥಾಳಾಗಿ ಕಾಣತ್ತಿದ್ದರು. ನಡುನಡುವೆ ಗರಿ ಗರಿ ಖಾದಿ ಬಟ್ಟ ತೊಟ್ಟ ಬಿಳಿಕೊಕ್ಕರೆಗಳಿಂತಹ ಪ್ರಥಾರಿಗಳು. ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಆರ್ಥಿಕಗಳು... ಹತ್ತಾರು ಜನ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕೂಡಿದ್ದರು.

‘ಡೇಸಿ, ಎಸ್.ಪಿ.ಯವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಿಚ್ಚು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು’ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರಲ್ಲದೆ, ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡವರಂತೆ ಹನುರ ಭಾವ ತಾಳಿದರು. ಅದರ ಬೆನ್ನಳ್ಳೇ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಲಾತ್ತರ ಹುಡುಕಿದರು.

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ “ನಮವರು” ಅವರು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರ್ಬಾರೆ ಎಂದು ಉರಿನ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರೊಬ್ಬರು ಹೆಳಿದರೆಂದು ಸುಧಿಯಾಯಿತು. ಚೇಮನ್‌ನರು ‘ನಾನು ಹೋಸ್ತಾಯ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಾಚಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾರೆ... ಅವರಿಗೆ ರವಷ್ಟು ಕೊರೆ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು ಜವಾಬುದಾರಿ ನನ್ನದು’ ಅಂತ ಪಂಚಾಯಿತ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಮುಂದೆ ಹೆಳಿದರೆಂದು ಸುಧಿ ಹರಡಿತು.

‘ಚೇಮನ್‌ನ ಮನೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಇದ್ದಂಿದೆ. ಮನೆ ತುಂಬಾ ಮಕ್ಕಳು. ಅಂಗಳದಲ್ಲೇ ದನಗಳನ್ನ ಕಟ್ಟಾರೆ, ಸೋಳ್ಳಿ, ನೋಣಿಗಳ ಕಾಟಿ... ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯಾದರೂ ಹೆಂಗೆ ಬರುತ್ತೆ... ಇನ್ನೂರು ಕೊಟಿ ಆಸ್ಯ ಒಡೆಯಾದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಚೇಮನ್‌ನ ಹಳೇ ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಕೊಳ್ಳಾರಾ’ ಇತ್ತಾದಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಬಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುವಂತಹ ಅನುಕೂಲಗಳು ನಮ್ಮ ಉರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಯೋಚಿಸಿ ಬೇಸರಪಟ್ಟು ಕೊಂಡರು.

ಭಾಗ – 2

‘ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಉರು ಶ್ರೀನಾಗಬೇಕು. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಉರಬಾಗಿಲವರಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ, ಮನೆಗಳ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿರುವ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣ, ಇಟ್ಟಿಗೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕೊರಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಬರೋ ದಿನ ಮನೆಗಳ ಮುಂದೆ ದನಕರು ಕಟ್ಟಬಾರದು, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಾರದೆಂದು’ ಚೇಮನ್‌ನರೇ ಉರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಮನೆಗಳವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಂದರಲ್ಲದೆ ದಂಗೂರವನ್ನು ಹೊಡೆಸಿದರು.

ಉರಲ್ಲಿ ಗಡಿಬಿಡಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಎಂಟು ದಿನ ಉಳಿಯಿತು. ಅದೇ ದಿನ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ಡೇಸಿ ಮತ್ತು ಎಸ್.ಪಿ. ಸಾಹೇಬರು ಹೋಸ್ತಾಗಿ ಬಂದರು. ಪಂಚಾಯಿತ್ಯ ಆಫೀಸಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿಯಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕರೆಹಿಕೊಂಡು ಸಭೆ ಮಾಡಿದರು.

‘ಹೈಸ್ಕೂಲು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಒನ್ ಅವರೊನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಬೆಕು ಅಂತ ಡಿಸ್ಪ್ಲೇ ಮಾಡಿದೇವಿ... ಸಿಂ